

ПРОТОКОЛ

№ 7895

гр. София, 29.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 93-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ Д. ПЕТКОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ Б. МИХАЙЛОВА
и прокурора С. П. С.

Сложи за разглеждане докладваното от ПЕТЯ Д. ПЕТКОВА Частно наказателно дело № 20231110205756 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:30 часа се явиха:

Обвиняемият А. А. - редовно призован, доведен от Ареста на НСлС, явява се лично и заявява, че името ми е А. А..

Явява се адв. *** от АК Разград, упълномощен защитник.

Явява се и служебен защитник адв. **** от САК,

За СРП – редовно призовани, явява се прокурор С. С..

ОБВ. А.: Желая адв. **** да ме представлява. Отказвам се от участието на адв. Стефанов. Заявявам, че владее писмено и говоримо български език. Заявявам, че живея от 12 години в България.

Съдът предвид изявлението на обв. А. А.,

ОПРЕДЕЛИ

ОСВОБОЖДАВА ** от САК от участие по настоящото производство.**

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като съобрази становищата на страните и като намери, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО
ПРИСТЪПВА КЪМ СЧЕМАНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА
ОБВИНЯЕМИЯ:

А. А.: Роден на **** в гр. Къркралели Турция, турчин, турски гражданин, висше образование, неосъждан, работещ във фирма ****, ЛНЧ - *****, постоянен адрес в гр. ****

СЪДЪТ разясни правата на обвиняемия, които има в настоящото производство.

ОБВ. А.: Разбирам правата си в настоящото производство. Нямам искания за отводи.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме искания по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

Делото се докладва с прочитане на искането по чл. 64 от НПК.

ОБВ. А: Разбирам искането на СРП.

АДВ. Х: Представям и моля да бъде прието писмено доказателство уверение №78/16.01.2023г. видно от което обв. А е студент.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме представеното доказателство..

Съдът намира, че представеното писмено следва да бъде прието.

Ето защо,

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА уверение №78/16.01.2023г.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания. Считам, че делото е изяснено от фактическа страна.

АДВ. Х: Нямам доказателствени искания. Считам, че делото е изяснено от фактическа страна.

СЪДЪТ на основание чл. 283 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ

ПРОЧИТА И ПРИЕМА ПРИЛОЖЕНИТЕ ПО ДЕЛОТО ПИСМЕНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА И ДОКАЗАТЕЛСТВЕНИ СРЕДСТВА.

СЪДЪТ като съобрази, че делото е изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, А. А. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 206, ал.1 от НК. Считам, че са налице предпоставките по чл. 63, ал. 1 от НПК за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо обвиняемия А. А., поради следните съображения: За извършеното престъпление по чл. 206, ал.1 от НК е предвидено наказание „Лишаване от свобода от една до шест години“ и същото се явява тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК. Същевременно, като се съобрази фактическата обстановка, конкретното деяние разкрива висока степен на обществена опасност. От събраните до настоящия етап доказателства може да се направи обосновано предположение, че обв. А. е осъществил престъплението, за което е привлечен като обвиняем. Налице е реалната опасност и да извърши престъпление, в случай, че му бъде наложена мярка за неотклонение, различна от „Задържане под стража“. Освен това е налице и реална опасност обвиняемият да се укрие, тъй като е чуждестранен гражданин и няма постоянен адрес в страната, ако спрямо него не бъде взета най - тежката мярка за неотклонение, а именно: „Задържане под стража“. С оглед гореизложеното и на основание чл. 64, ал.1 НПК моля да постановите Определение, с което да вземете по отношение на лицето А. А., мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

АДВ. Х: Уважаема г-жо Председател, моля да не уважавате искането на СРП и да не определяте най-тежката МН „Задържане под стража“ на обв. А.. Първо относно липсата на обосновано предположение, че инкриминираното деяние в постановлението за привличане осъществява от обективна страна и от субективна страна състава на чл. 206, ал. 1. Вярно, че прокуратурата е тази, която има изключителното конституционно правомощие да квалифицира деянието по основния състав на престъплението обсебване, в случая обсъждайки само въпросите на обективната страна, така както е предявено обвинението за обсебване на два мобилни телефона и преносим компютър на трите вещи на обща стойност на 1680 лева, разкриват, че с оглед на тази стойност, правната оценка на това деяние е маловажен случай. Още повече, като се съобразим с разпоредбата на чл. 218в от НК е предвидено единствено административна отговорност, когато вещите са на стойност на две минимални работни заплати. В случая това е сумата 1420 лева и стойността на обсебеното според обвинението чуждо движимо имущество надвишава само с 260 лева онази парична стойност, която прави деянието административно нарушение. Според нас трябва да се направи една правна оценка на престъплението, като маловажен случай на обсебване чл. 206, ал 5 от НК. На второ място в материалите по ДП се съдържат писмени доказателства, че в деня на повдигане на обвинението моя подзащитен реално е върнал тези вещи и правната квалификация на извършеното деяние, в случая, когато е маловажен случай и присвоеното чуждото имущество е възстановено на пострадалото дружество е престъпление по чл. 206, ал. 6, вр. ал. 5, за което НК предвижда наказание „Пробация“ или „Глоба“ от 100 до 300 лева. Но дори и да не се приеме, че има възстановяване на обсебеното чуждо имущество, то правилна квалификация е друга - по чл. 206, ал. 6, вр, ал.1 от НК, за което

престъпление е предвидено наказание до три години ЛОС, тоест през правилната правна оценка на деянието от обективна страна сочи, че обвинението ако беше извършено в съответствие с материално-правните разпоредби не се явява тежко по смисъла на НК, защото за него се предвижда до три години ЛОС.

На трето място обвиняемият е неосъждан. Вярно е, че той е наказан със споразумение по НОХД №2916/2016г. на РС Варна, който съдебен акт е влязъл в сила 27.09.2016г. и с който му е наложено наказание четири месеца ЛОС условно с три годишен изпитателен срок. Това е единственото му осъждане, този изпитателен срок е изтекъл на 28.09.2022 г. и е настъпила неговата реабилитация, което позволява по отношение на извършеното престъпление да се приложи чл. 78а от НК.

Подзащитният ми А. А. от 12 години живее в България, в момента е студент и работи като преводач. Има установено местожителство. В предварителната проверка не е бил потърсен да даде обяснение, че никой го е търсил да върне тези три вещи. Няма никакви доказателства по делото, че тези два мобифона той ги е ползвал, след като е прекратил гражданско-правно отношение с „Мебелгруп Корпорейшън“.

Ето защо, Ви моля да отхвърлите искането и да не вземете МН.

ОБВ. А.: Нямам какво да добавя към казаното от адвокатата ми.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

ОБВ. А.: Моля за по лека-мярка за неотклонение.

СЪДЪТ, се оттегли на съвещание.

СЪДЪТ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ намира следното:

Настоящото производство е образувано по искане на СРП на основание чл. 64, ал. 1 НПК за вземане спрямо обвиняемия А. А. на най-тежката мярка за неотклонение "Задържане под стража".

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 НПК мярка за неотклонение "Задържане под стража" следва да бъде взета при наличие на кумулативните изисквания, визирани в процесната процесуална разпоредба, а именно да е налице обосновано предположение, че обвиняемият е извършил престъпление, за което му е повдигнато обвинение, като и че за същото се предвижда налагане на наказание лишаване от свобода или по-тежко такова, и същевременно е налице реална опасност от укриване или извършване на престъпление.

В настоящия случай обв. А. А. е привлечен в качеството на обвиняем за

престъпление по чл. 206, вр. ал. 1 от НК с Постановление на СРП от 07.04.2023г. и от същата дата е задържан за срок до 72 часа, считано от момента на предявяване на постановлението. Деянието по така повдигнатото обвинение е свързано като санкция с лишаване от свобода и носи правната характеристика тежко умишлен престъпление съобр. дефиницията на чл.93, т. 7 от НК.

Досъдебно производство № 1349/2022г. по описа на 04 РУ-СДВР е образувано на 23.09.2022г. по заявление от м. август 2022г. , подадено от лицето М.Г.Б. В хода на ДП са снети свидетелските показания на **** От изнесеното от св. Б се установява, че е управител на *** че е предоставила личният си лек автомобил „Ситроен“ с рег. № СА 3030 АР на обв. ***, с когото имали бизнес отношения като се уговорили обвиняемият да ползва МПС-то за служебни цели. От изнесеното от нея се установяват наличните отношения и собствените □ констатации във връзка с лекия автомобил, издаденото пълномощно-нотариално заверено, по силата на което е упълномощила обв. А. да управлява и стопанисва процесния автомобил в страната и извън границите на РБ. Нейните показания съдържат информация и за опит да осъществи връзка с обв. А. поради установено ползване от него на автомобила извън уговореното за служебни цели-създаването на фабрика в гр. Одрин, Турция, както и невъзможността за осъществяване на връзка с обвиняемото лице. С последното свидетелят обяснява и действията си по подаването на жалба с/у обвиняемия. По воденото ДП са снети показания и на св. ****ъпруг на св. Б, който също описва предоставянето на лекия автомобил на обвиняемия, дава данни за служебните им отношения, сочи, че във връзка с откриването на фабрика за мебели в гр. Одрин, са му предоставяли пари, за които не са поличавали от А. А. отчетни документи. От изнесеното от свидетеля се установява, че при предоставянето на лекия автомобил на обв.лице са му дали и два мобилни телефона марка „Редми“ и един лаптоп марка „НР“,13 инча. В показанията му се съдържат и данни, че след като обв. А. е върнал процесния автомобил, не е върнал двата мобилни телефона и лаптопа. По ДП са приложени писмени доказателства-Протокол за доброволно предаване на лекия автомобил, Протокол за доброволно предаване от 27.04.2023г., видно от който обв. А. е предал инкриминираните вещи- мобилни телефона марка „Редми“ и един лаптоп марка „НР“. В тази насока и са допълнителните свидетелски показания на св. Б, които не

съдържат данни да е извършвала каквито и да е действия по изискване връщането на инкриминираните вещи от обвиняемото лице.

За да е налице престъпление по чл. 206, ал. 1 от НК деецът следва умишлено да е присвоил чуждата движима вещ, като се е разпоредил с нея или противозаконно да е отказал да я върне. Престъпното присвояване може да се изразява и в противозаконен отказ да бъде върната вещта, ако правното основание на което се владее вещта бъде прекратено и лицето бъде поканено, и едва след това не връща вещта. В тази насока е константната съдебна практика. Престъплението по този законов текст може да се осъществи от субективна страна само при форма на вината пряк умишъл. Практиката е трайна и относно начина на осъществяване на изпълнителното деяние на обсебването, изразяващо се в отказ да се върне вещта, който също следва да е противозаконен. При анализ на събраните по ДП доказателства се установява, че на 23.08.2022г. **** предоставя за ползване на обв. А. инкриминираните два телефона марка „Редми“ и лаптоп марка „НР“. Несъмнено налице е неформален договор с обвиняемото лице, по силата на който му са предоставени посочените вещи за ползване, но този договор може да бъде развален. В случая не може да се направи преценка кога връщането на инкриминираните два мобилни телефона и лаптоп „НР“ е станало изискуемо, след който момент и задържането им и отказът да бъдат върнати е противозаконно. При положение, че в случая няма данни за уведомяване на обв. *** А. от страна на св. М.Г.Б-която е управител на *** предоставило инкриминираните вещи на обв.лице, нито от упълномощено от нея лице, че се изискват предоставените му за ползване вещи и следва да върне същите, нито доказателства, че обвиняемият е уведомен, не е налице и реализиране на престъпния състав на обсебване по смисъла на чл. 206, ал.1 от НК.

По отношение на кумулативно предвидените в алтернативен порядък опасности - обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление, СЪДЪТ намира следното: Не е налице опасност обв. А. *** да се укрие, доколкото същият е с установена самоличност и известен адрес. Няма данни да се е укривал от органите на досъдебното производство и съда. Съдът намери, че не е налице и реална опасност обвиняемият да извърши престъпление в случай, че спрямо него бъде определена по-лека мярка от "Задържане под стража". Същият е неосъждан и няма никакви данни за негови криминални прояви, отразени в масивите на МВР.

Ето защо, СЪДЪТ прие, че не са налице кумулативно изискуемите предпоставки на чл. 63 от НПК за вземане на мярка за неотклонение "Задържане под стража" спрямо обв. А. ***. Въз основа гореизложените мотиви и поради възприетата липса на кумулативно предвидените в нормата на чл. 63, ал. 1 и ал. 2 от НПК предпоставки, съдът прие, че по образуваното досъдебно производство не следва да бъде взета мярка на процесуална принуда спрямо обв. ***.

Водим от горното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на СРП за вземане на най-тежката мярка за неотклонение "Задържане под стража" спрямо обв. А. А. ЛНЧ - *****.

НЕ ВЗЕМА МЯРКА НА ПРОЦЕСУАЛНА ПРИНУДА СПРЯМО спрямо обвиняемия А. А. с ЛНЧ - *****, по ДП № 1349/2022 г. по описа на 04РУ-СДВР, пр.пр. 37360/2022 г. по описа на СРП.

Определението подлежи на обжалване и протест в 3-дневен срок, считано от днес пред СГС.

В случай на жалба или протест съдът насрочва делото за разглеждане пред СГС на 09.05.2023 г. от 10.00 ч., за която дата и час явилите се лица уведомени от днес.

За датата и часа на следващото съдебно заседание пред въззивния съд да се уведоми началника на Следствения арест, който да осигури присъствието на обвиняемия

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.25ч.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____